

navštívili jsme

JK Audit Sulice:

Do výběhů chodí nejen stájová omladina, ale také všichni sportovci...

Josef Pařenica se svými ošetřovatelkami Lucií Kobiánovou a Michaelou Šabatovou a stájovou jedničkou Calledou.

Kousek za Jesenicí u Prahy, na konci malé obce s názvem Sulice, se vyjímá nádherný jezdecký areál. Se slovy „Však už jsme skoro na horách“ nás ve výšce 420 metrů n. m. a v -15 °Celsia přivítal druhý z Josefů, tentokrát však Pařenica ve svém sněhem zavátém areálu...

Čistotou se nešetří

Virtuální procházka

Pojďme na malou procházku: po příjezdu do areálu vás čeká pohled na krytou halu s rozměry 60 x 21 metrů. V té je nejen překážkový materiál a kvalitní povrch z textilií, ale její zadní také část slouží jako sklad na seno či slámu. Od haly se můžete vydat dvěma směry – oba vedou k jízdámám. Menší a starší z nich má rozměry malého obdélníku (20 x 40 metrů) a za současné situace zlepšuje vybavenost areálu: rozšiřuje totiž zdejší sportovní vyžití – jestliže vám nestačí

koně, stačí about brusle a trénovat na „kluzišti“. Druhá jízda má o rozměrech 65 x 25 metrů je vybavena stejně jako hala povrchem z textilií. K pohybování koní můžete využít také krytý kolotoč, lonžovací kruh nebo chodící trenažér... Samozřejmě jsou rozsáhlé výběhy, kde mají koníci další příležitost se pořádně vypohybovat.

Calleda není na prodej

Stáje jsou v areálu dvě, respektive tři. První, venkovní má kapa-

citu šest boxů a je v ní „ubytováno“ dorůstající čtyřnohé mládí Pařenicových. Druhá stáj se čtyřadvaceti boxy je vnitřní a je rozdělena na dva trakty o dvanácti boxech, což zajišťuje koním více klidu a „soukromí“. Zatímco v jedné stáji jsou vlastní koně, druhá slouží zde ustájeným koním soukromých majitelů. Velmi praktická je čtyři metry široká stájová ulička, která umožňuje bezproblémový pohyb i těm největším koním. Nechybí solárium či pračka na koňské deky. „Bez těchto vymožeností už dneska lze

dělat koně jen těžko,“ podotýká Josef. „Při množství koní, které odjezdím, mi třeba takový kolotoč mnohdy velice usnadní práci,“ dodává. Práci tady mají na starost také dvě ošetřovatelky, na které Josef nedá dopustit, a přestože by je prý rád vychválil, musí pozitivní hodnocení omezit, aby mu je nikdo „neukradl“. :-)

Hrdí jsou Pařenicovi na všechny koníky, které mají, prodávat žádné nechťejí. I když se říká, že na prodej je každý kůň, v případě jednoho – klisny Calledy – to roz-

Ing. Josef Pařenica ml. (44)

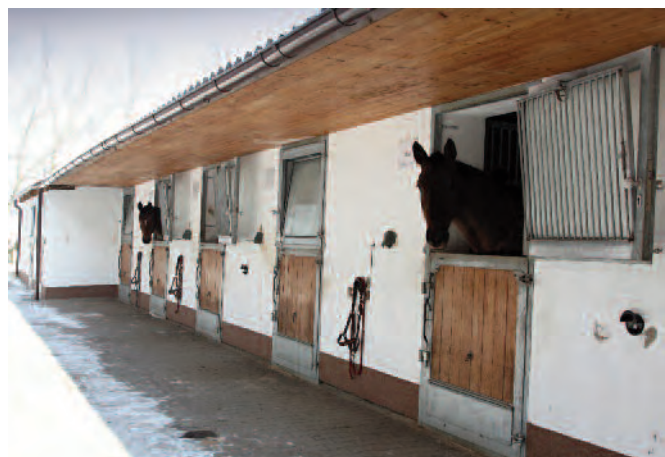
- ⊗ s koňmi začal ve Frenštátě pod Radhoštěm
- ⊗ jezdil např. pod vedením trenérů Balcara a Starosty
- ⊗ později si pořídil své dva vlastní koně
- ⊗ před dvanácti lety začal se ženou budovat areál v Sulicích
- ⊗ poslední dva roky se intenzivně věnuje ježdění na koni, předtím se podle vlastních slov věnoval spíše ježdění s kolečkem:-)
- ⊗ mezi letošní největší úspěchy patří několik prvních míst z kvalifikací ČSMK s Aquitem, ve finále mu však nepřálo štěstí a skončil celkově 4., dále pak úspěšná ST a T s Caledou

Poněkud „letnější“ pohled na areál v Sulicích...

Kapacita stájí je 24 boxů (plus 6 venkovních). Praktická je 4 m široká ulička.

Nové kolbiště má rozměry 65 x 25 metrů. Povrch z textilií vystřídala sněhová nadílka...

Prostorná hala (60 x 21 metrů) je dominantou areálu.

hodně neplatí. Tu by prý Josef neprodal ani za milion. Letos devítiletá Caleda má holštýnský původ, výžeh ČT a papírově je slovenský teplokrevník. Nastaly tak vtipné situace, například když na KMK nevěděli, jaké plemeno vlastně hlásit... Ostatní obyvatelé stáje jsou převážně plemene KWPN, což je jistě ovlivněno i spoluprací s holandskou stájí Eurocommerce.

Čistota v rodinném duchu

Nezvyklý titul nebyl vybrán náhodou. Kdo už někdy tenhle oddíl navštívil, ví, že špína a nepořádek tady nemají místo. Heslo zní jasně: „Nechci po nikom, aby mi tady dělal pořádek, ten si udělám sám. Jediné co chci je, aby tady nikdo nedělal nepořádek,“ usmívá se Josef (i když na něm je vidět, že to myslí vážně). Vý-

sledkem je opravdu velmi čistý areál, stébla slámy či zapomenuté kusy jezdecké výstroje byste tu hledali mamě...

Důvodem je možná nejen obecná láska k pořádku, ale také vlastní vložené úsilí, které s manželkou stavbě areálu věnovali. Vše začalo před dvanácti lety, když se nedaleko Sulic stěhovali a řešili otázku, kam ustájit dva vlastní koníky. Protože ale poblíž

žádná stáj nebyla, připadaly v úvahu staré budovy kravína na konci vesnice... Z fotek „před a po“ se ani člověku nechce věřit, že je možné nějaké místo tak zvelebit. I když Pařenicovi stále bydlí v původním domečku nedaleko, plánují se přestěhovat i s dětmi na statek. Doslova taková koňská rodinná idylka, že?

Text a foto
Kateřina Bartušková